

İZZET ÇETİN

ARAYIŞ

SAYGIYLA ANIYORUZ

Sevgimiz saygımız artar eksilmez
Hizmetlerin aklımızdan silinmez
Sana teşekkürler bu yüzden Ata'm
Sayende kurtuldu bu yurt bu vatan

Seni anıyoruz şuan her yerde
Ömrünü verdiğin güzel ülkende
Ölüm yıldönümün bugün 10 Kasım
Kıskansın sana olan sevgimizi
Varsa çekemeyen düşman ve hasım

10.11.2015

GİDEN GİDENE

Kimi karşıda gördüğü resime gider
Kimi çok duyduğu isime gider
Kimi hayal ile düşünene gider
Bilinmez bu yollar hep nere gider

Kimi sabah erken işine gider
Kimi alacağın peşine gider
Kimi bu hayatın nesine gider
Kestiremez herkes gittiği yeri

Kimi bu işlerin özüne gider
Kimi hiç bakmadan düzüne gider
Kimi elalemin sözüne gider
Açık bir kapıdır herkese her yön

YAŞAMANIN HİKAYESİ

Bu zamanın ötesiyle berisiyle
İlerisi gerisiyle
Soluk alıp soluk verdik
Durmadan avunduk geldik
Ne yaşadığımızı ne yaşamadığımızı bildik

Bazen hüznünlendik
Bazen sevindik
Kimi gün güldük
Geriye dönüp de bakıldığında
Her birimiz neler gördük
Bu rastgele gidişlerde
Ne sefalar ne cefalar
Ne acılar ne kahkahalar
Gelip geçti nice nice o yıllar
Yeryüzünde tarih boyu durmadan

YOKSULUN VARSILA SESLENDİĞİ GÜN

Şanın vardı şöhretin vardı
Çokta zengindin çevrende
Herkes tanırdı seni
Ben diriyim sen ölü
Şimdi ne oldu hani?...

NEREDESİN

Yerde misin gökte misin
Çiftte misin tekte misin
Beyinde bellekte misin
Haydi söyle neredesin

Dağda mısın taşta mısın
Yazda mısın kışta mısın
Kendinle savaşıta mısın
Haydi söyle neredesin

Nice zaman göremedin
Yerin yurdun bilemedin
İz bulupta süremedin
Haydi söyle neredesin

MASALIMSI

Koklaştınız
Yaklaştınız
Kucaklaştınız
Çevrenize güzellikler saçtınız
İlkbaharda açtınız
Son güzlerde soldunuz
Kayıplara karışarak
Ortalıktan yok oldunuz
Kimine göre bir öykü
Kimilerine göre de masal
Ne aradınız ne buldunuz
Bir varmış bir yokmuş gibi
Yer üfürdü su götürdü oldunuz

KARIŞIK SES

Bir yoksun bir varsın
Bir doğarsın bir batarsın
Ne sorarsın ne ararsın
Kulağıma gelen o kariőık ses

Söyle bana sen kimsin
Ölü müsün diri misin
Hep saklanan biri misin
Yerin yurdun yok mu senin
Neredesin nerelisin
Hangi cennettesin

Hangi cehennemdesin
İmge misin gerçek misin
Çıkıp gelecek misin
Bulunduğun karanlıktan bir kere
Sabah güneşinin doğduğu yere

SERPİLMEK

Kimi oralı
Kimi buralı
Kimi gönülden yaralı
Geçip gidiyor buradan
Kiminin vadesi dolmuş
Göçüp gidiyor durmadan
Farklı farklı ilkeler
Diller dinler şehirler
Kimi İstanbullu
Kimi Ankaralı
Kimi Kayserili
Kimi Konyalı
Göç alıyor göç veriyor durmadan
Kimi bu dünyalı
Kimi öbür dünyalı

YETİNMEK

Bu dünya böyledir ezelden ezel
Binbir türlü umutlarla gün boyu
O hayal kurması ne kadar güzel
Hayal et sev
Hayal et ye
Hayal et iç
İstedığın ne varsa seç
Edinemediklerini ise hayal edip geç

Varsay ki yedim de
Varsay ki içtim de
Varsay ki yaşadım de
Varsay ki öldüm deme
Hayat devam ediyor

ÇARPIKLIK

Neden namaz kılıyoruz
Neden oruç tutuyoruz
Neden haram yutuyoruz
Nasıl bir çelişki bu böyle

Haksızlığa karşı koyamadıysak
Yalanlardan uzak duramadıysak
Dosdoğru bir insan olamadıysak
Ne deyipte yakınlım ortada

Yaşayıştan roller aldık
Tökezleyip yolda kaldık
Kendimizi gümüş sandık
Ortada teneke iken

Plansız amaca asla varılmaz
Çimentosuz kumsuz bir harç karılmaz
Mikroplu bezlerden yara sarılmaz
Taşlı köye savar insanı hemen

DÜNYANIN HALLERİ

Yaşı belirsiz aşş belirsiz
Baharı belirsiz kışş belirsiz
Sofrası belirsiz aşş belirsiz
Koca dünya bir misafirhanedir

Kimileri sürünse de içinde
Kimileri için şahanedir hep
Kimileri yansa da
Kimileri donsa da
Kimileri alsa da
Kimileri bulsa da
Kimileri bulamasa da
Böyle eşitsiz bu sofrâ
Böyle eşitsiz bu dünya

Kimi kanatlıdır uçar
Kimi kanatsızdır koşar
Kimi sürünerek yaşar
Öbür yana bakmayın hiç

Kimi koyun kimi kurt kimi kuzu
Kimi tavşan kimi tazi
Karmakarışık bir yazı
Yaratan razı yaratılan razı
Ne dersiniz siz
O zaman da söz biter
Ne diyelim biz

YAŞAM BOYU BÖYLE

Neler gördük neler duyduk
Yetersizdik zaten buyduk
Aklı bir yere koyduk
Geri gittik bulamadık

Nice zaman geldi geçti
Yürekleri deldi geçti
Güçsüz de güçlüyü seçti
Kalan taraf ne yapsın ki

Bu dünyanın hali böyle
İster hep sus ister söyle
Geriye dön bir bak şöyle
Kimler geldi kimler geçti

Eski günler yalan oldu
Şuan her yer talan oldu
Birçok köşe bulan oldu
Yoksulluk kaldı ortada

HENGAME

İnişli çıkışlı bütün bu yollar
Saklanmış her yerde o karanlıklar
Yolumuza konan bütün tuzaklar
Birer birer avlar her birimizi

Ak kağıttan kara yazı seçmedik
Hastaydık ilaç bile içmedik
Kendi söküğümüzü görüp dikmedik
Gezdik durduk onun bunun peşinde

Düşünmedik bir kez gelecek için
Beyhude dolaştık bilmem ki niçin
Bir boşluğa düştük şimdi o biçim
Ne yapmalı ne etmeli bilmem ki...

ANILAR

Taşır gider insanları peşinde
Gündüz hayalinde gece düşünde
Sana bakan o gözlerin içinde
Kendini görürsün zaman gelir ki

Anılar hep uçar hep kanatlanır
Şarap gibi bekledikçe tatlanır
Birçok anı çoklarından saklanır
Kişiye özelse onun öyküsü

Ağır anıları tartamazsın ki
İstesen başından atamazsın ki
Tutup kimselere satamazsın ki
Senin ile gider mezara kadar

Zamana serpilmiş bir dolu anı
Kayıt alsak bellekten yazılanları
Roman yapsak öykü yapsak onları
Sunsak geleceğe ne güzel olur

BAŞTAN SONA

Bu dünyamız yalan dünya
Gerçek gibi sanal dünya
Yaşanmışlar sanki rüya
Dönüp geri bakılınca

Kimi almış kimi satmış
Kimi onmuş kimi batmış
Kimisi yan gelip yatmış
Tembelliğin üzerine

Her ömürde neler saklı
Niceleri ağlamaklı
Çoğu doğuştan kaymaklı
Ne demeli buna bilmem

Her bir yerde her bir haller
Elleri ne bilsin eller
Güle oynaya giderler
Sağa sola hiç bakmadan

AÇILIM

Farkında olmadan dünyaya geldik
Neyin ne olduğunu çok sonra bildik
Bazı gün ağladık bazı gün güldük
Eremedik bu dünyanın sırrına

Büyükler bizlere örnek oldular
Birçok şeyi beynimize koydular
Doğru yanlış karıştırıp sundular
Ayıklamak bize düştü sonunda

Eğitimsiz aydınlığa çıkılmaz
Mantıklı yürüyen asla yıkılmaz
Demir dükkanında altın satılmaz
İnsana verilen bilgi altındır

ÖĞÜT

Yaşamanın temeli
Yamuk yürümemeli
Yamuk iş görmemeli
Sevmeli sevimli

Hem birliğin temeli
Hem dirliğin temeli
Bunu böyle bilmeli
Yamuk iş görmemeli

GÖZÜKMEYEN UÇLAR

Gözler hep gördü geçti
Kulaklar duydu geçti
Burun koklayıverdi
Dudaklar öptü geçti
Mutlu mutlu yaşarken
Birçok evde bir kavga
Yazık değil mi o yuvalara o çocuklara
Sonunda kimlerin eline ne geçecek ki

Mahkeme kapıları
İki tarafın avukatları
Mal paylaşımları
Dinlenen tanıkları
Çocuk paylaşımları
Ortada böyle bir tablo
Yüreklere acıtansa hep
O çocukların masumlukları

SELAM OLSUN ONLARA

Selam olsun tarih boyu
Sevda yokuşunu çıkan insana
Ferhat gibi sevene
Kerem gibi yanana
Nesimi'ye Mansur'a
Yunus'a Karacaoğlan'a
Bir de Bolu Dağındaki
O korkusuz Köroğlu'na

Ayrıca da halk ile iç içe o Pir Sultan'a
Selam olsun ayrı ayrı onlara
Karaorman Dağların'dan
Dünyaya seslenen o Şeyh Bedrettin'e
Selam olsun insanlığı onlar gibi sevene...

YAKINMAK

Kocaman bir sevda dünya gönüle
Nasıl sığdırılsın bu az ömüre
Taze gelin kına yakmış eline
Burçak tarlasında onun işi ne

Bun dünya böyledir ezelden ezel
Her insan peşinde bir ecel gezer
Herkesi ağlatır herkesi üzer
Yeni bir kapıyı çaldığı zaman

Gelmesi kolay da gitmesi zordur
İnişli çıkışlı bir dolu yoldur
Şanssızla hiç yok da şanslıya boldur
Neden böyle olur hiç akıl ermez

Bu dünyadan heves alıp giden yok
Sevmeyeni az da seveni pek çok
Kimisi yarı aç kimisi tam tok
Tartısı yok adaletin dünyada

ANLAMAK ZOR

Kimisi sapa sağlam
Kimisi de engelli
Çoğu da bukalemun
Durduğu yerden belli

Herkes onun ağası
Herkes onun paşası
O herkesin ateşi
O herkesin maşası

Her yerde hava atar
Hiç çalışmaz hep yatar
Sanırsın kervanı var
Bunlar böyle bir uçuk
Tanırsınız az buçuk

ÖTEDEN BERİ

Yalan dünya oda oda
Her bir oda ayrı moda
Neler yaşanır orada
Sevinç gibi hüznün gibi
Herkesler bilir onu da

Aynı yatak aynı yorgan
Üstümüzden hep savrulan
Bir yatakta iki kişi
Biri erkek biri dişi
Bu Ademle Havva işi
Sürer gider kıyamete...

YERYÜZÜ ÇOCUKLARI

Bu yeryüzü çocukları
Bütün dünya boncukları
Nerde olursa olsun her biri
Ülkeleri iklimleri kıtaları
Onlar insan yavruları

Hem içleri pırıl pırıl
Hem dışları pırıl pırıl
Onlar melek gibidirler
Güzellikle süslüler
İçi dolu sevgiler

Gülerek bakar onlar
Çiçekler açar onlar
Yumuk yumuk elleri
Agulayan dilleri
Bütün dünyaya değer
Onların sevgileri

GICILAMAZ KAĞNI

Nasıl anlatmalı her şeyi sana
Bakıp görüp anlasana
Başını kumlara sokup yıllarca
Deve kuşu olmasana

Dağdan haberin yok
Bağdan haberin yok
Bulunduğun çağdan haberin yok

Uyu uyu yat uyu
Günü güne kat uyu

KADININ YERİ

Varın ile yokun ile
Azın ile çoğun ile
Dünyaya bedelsin yine
Kimse erişemez sana

Yüksek yüksek tepelerin
Yaylaların vadilerin
Kar beyazı güzel tenin
Dünyalara bedel hem de

Menekşe rengi gözlerin
Gülümseyen o yüzlerin
Tatlı tatlı tüm sözlerin
İçine işler insanın

Sen doğayla yarıştasın
Sevgi ile barıştasın
Ne yazdasın ne kıştasın
Sonsuza dek ilkbahardasın

Üretensin türetensin
Canlılığı var edensin
Geçmişte gelecekte sensin
Ne padişahlık ne hanlık
Sende mayalanır bütün insanlık

MANZARA BU

Fizikleri kimyaları
Sankileri güyaları
Sapır saçma rüyaları
Aha yaşam dünyaları
Tıpkı kendileri gibi

Her bir yerden getirirler
Telef edip götürürler
Bir gün olup bitirirler
Kendi sonları da olsa

Farklı tuzaklar kurarlar
Seni her türlü yorarlar
Necisin kimsin sorarlar
Onlara göre değilsen

Allem eder kallem eder
Sen bilmezsın seni güder
Her işine hamal eder
Sırtında semerin varsa

EREKSİZ DEVİNİM

Hiç uslanmaz bu gönlümüz
Gelip geçse de ömrümüz
Hep bir boşluğa yürürüz
Önümüzü göremeden

Bilinçsizce yaşarız biz
Dağı taşı aşarız biz
Hedefsizce koşarız biz
Neden niçin düşünmeden

Doğru yanlış seçemeyiz
İlkellikten geçemeyiz
Bir kez ölçüp biçemeyiz
Tasadüfler en doğrumuz

Karanlıkta yürürüz hep
Karayı ak görürüz hep
Yanlış fetva veririz hep
Karşı çıkan olmayınca

ORTAMDAKİ GİDİŞ

Bitmedi yıllarca karışık yapı
Halka yutturdular hep böyle hâpı
Kalmadı umuda bir açık kapı
Orta yerde çaresizlik diz boyu

Deneye deneye denek olundu
Kör noktalar bir birine soruldu
Yalanı yanlış doğru bulundu
Karanlık yerlerde avlanmak için

İnsanın emeği hep yok sayıldı
Sömürenler o tatlara bayıldı
Aç gözlülük her tarafa yayıldı
Köşeyi dönmeye koştu herkes

ŞİKAYETİM VAR

Bu gönülle benim başım belada
Uçar gider kanatları havada
Dünyaları sevdi bıkmadı daha
Topraklar doyursun onun gözünü

Yıllar geçiyor da o hiç geçmiyor
Ara sıra orta yolu seçmiyor
Kendisini başkasıyla ölçmüyor
Gözü yukarıda her zaman onun

UYARILIŞ

İşverenler patronlar
Çıkıp karşısına çalışanların
Grev yapıp boykot etmeyin derler
Azla yetinmeyi öğrenin birde

Diyeceğimiz de hep şudur hem de
İster bağırın durmadan ister tepinin
Sorun çıkarmayın daha bizlere
Verdiğimiz kadarıyla yetinin

Diklenmiş görürsek bir daha sizi
O davranışlarla o tipinizi
Kapı dışarı ederiz her birinizi

Öyle dersiniz hep böyle dersiniz
Asırlardır bu dünyada
Emekçinin emeğini yersiniz

DOĞRU YAKININIZDA

Hep desteksiz atanlar
Hep kanatsız uçanlar
Hop oturup hop kalkanlar
Tüm zorlarda kaçanlar
İşe yaramazken varla
İşe yararken yoklar
Yeter haylazlığınız
Çıkın ortaya haydi
Size iş vereceğiz şimdi
Taşa taş gibi sarılacaksınız
Her şeyin farkında olacaksınız
İşte o zaman kendinizi bulacaksınız
Gerçekten bir insan olacaksınız

LAYLOM HAYAT

Yalan yanlış hep oynadık
Oynamalara doymadık
Hem hopladık hem zıpladık
Çok güzel oluyor sandık
Gerilerden nal topladık
Biriktirdik sandık sandık
Onların elimizde kalacağını
Bir işe yaramayacağını anlayamadık

TESADÜFLERİN ESERİYİZ

Yer tesadüf gök tesadüf
Soy tesadüf kok tesadüf
Baba tesadüf anne tesadüf
Yaşanılan yer tesadüf
Oturulan ev tesadüf
Yanındaki eş tesadüf
Uykudaki düş tesadüf
Kabul gören din tesadüf
Doğum tesadüf ölüm tesadüf
Mutluluk tesadüf zulüm tesadüf
Tepeden tırnağa her şey tesadüf

Varlık tesadüf yoklu tesadüf
Açlık tesadüf tokluk tesadüf
Amaç bu rastgeleliklerde dikenini görmek
Dikenler içinden gülleri dermek
Onu da becerip yapamadık ki
Tohumluk soğan erkeği gibi
Dikildik kaldık
Ne ders verdik ne ders aldık
Neyin ne olduğunu da anlayamadık

HERŞEYLE ÖLÇÜLMEK

Yeryüzü düz çukur tümsek
Gökyüzü sonsuz kere sonsuz
Dağlar yüksekçe her yerde
Ovalar yaylalar dümdüz

Canlı olarak var olmak ne güzel
Bütün sesleri duymak
Düşünerek yaşamak
Ve de görüp tanımak

Her şeylerin farkında olmak
Tanrısal bir güç bellekte
Sonsuzluğu algılayan
Her şeyleri sorgulayan
İnsandaki bu us
Daha kocaman
Bir ömürde yaşanan ne varsa
Yumruk kadar o beyine sığdıran

ZAMANDAKİ İZLER

İnişli çıkışlı bu yer bu zaman
Bazen açık yollar bazen toz duman
Girmişiz içine çare yok inan
Alır gider bir yerlere bizleri

Tanıyıp bilmeden çıkmışız yola
İstersen gül oyna istersen ağla
İstersen yasa gir karalar bağla
Umurunda değil yer gök zamanın

Taşır gider herkesleri her yere
Molası yok tarihinde bir kere
Bindirmiş evreni üstüne bile
Bir sonsuzdan bir sonsuza taşır hep

Zamana bağlıdır gitmek ve gelmek
Zamana bağlıdır ağlamak gülmek
Ne mümkün zamansız kalkıp yürümek
Değeri biçilmez saniyesinin

Ne gelmeyen bilir ne giden bilir
Yerler gökler hep önünde eğilir
En değerli şey o en çok sevilir
Zaman bir hazine her canlı için

İsmi var cismi yok ezelden beri
Ele gelmez yok ki tutacak yeri
Sunar bu aleme gelecekleri
Saniye saniye hiç aksatmadan

GERİDEKİ İZLER

Bir şeyler bekledik biz bu zamandan
Hep Bir şeyler umduk durduk
Bilenlere değil bilmeze sorduk
Birçok güzellikler çıktı taşıyamadık

Ne badireler atlattık anlatılacak
Susuversek içimizde kalacak
Anlatırsak daha iyi olacak
Ne oyunlar sahnelenmiş bizlerden önce
Yüzlerce binlerce ders alınacak

ÖMÜR BOYU

Akar gider dağın taşın selleri
Eser gider gönüllerin yelleri
Bülbül olmuş güzellerin dilleri
Eder herkeslere edeceğini

Yaşam sahnesinde roller almışız
Türlü türlü hayallere dalmışız
Kendimizi ipek kumaş sanmışız
Pamuk ipliğinden dokunmuşken

Sonra bir şeyleri tanır olmuşuz
Bazen sevinç bazen keder doğurmuşuz
Zaman zaman çiçek açıp solmuşuz
Kendimize yakışanı seçerken

Yaşam için koşturmuşuz durmadan
Doğruyu yanlış görüp sormadan
Deneme tahtası olmuşuz inan
Bu feleğin çemberinden geçerken

YAŞAMANIN HALLERİ

Yaşanılan her ortamda her daim
Nasıl bakarsanız öyle görürsünüz
Nasıl görürseniz öyle yürürsünüz
Ya düze çıkar ya da sürünürsünüz
Plansız programsız olursanız hep

Derin sularda yüzen birileri gibi
Bir batarsınız bir görünürsünüz
Bazen olur yerde sürünürsünüz
Hayal görürsünüz düş görürsünüz
Gerçeklere sırtınızı döndükçe

Yaşanılan bunca zaman oldu da
Bir kez önünüzü göremediniz
Doğruyu yanlış bilemediniz
Yüzünüz hep asık gülemediniz
Boşa gitti emeğiniz bir ömür

YALNIZLIĞIN ADI

Ana baba özlemleri
Birer acı yüreklerde
Çok oldu onlar gideli
Anıları her bir yerde

Yakın uzak gönüllerde
Cisim gitti isim kaldı
Albümlerde sayfa sayfa
O günlerden resim kaldı

OLUŞUMUN DESTANI

Gökyüzü tepede mavice rüya
Altında yaşanan bir tuhaf dünya
Bütün canlılara barınak güya
Kimi yanar kimi donar içinde

Kimileri çalışıp emeğini yer
Bazıları fırsatçı birbirini yer
Kimi üzüntüden dizini döver
Sistem yine aynı gider her zaman

Bir bölümü eker biçer yorulmaz
Bir bölümü çalar çırpar sorulmaz
Bu gidişle bir yerlere varılmaz
Hak hukuk ortadan kayıp oldukça

KADININ YERİ

Hele ki var bizlerle kadınlarımız
Renk renk çiçekler güller gibiler
Toprak ve kadın mayamızdır
Hiç durmadan üretirler hep
Boy boy bebekler verirler
Emzirirler yürütürler büyütürler
Ailesini çevresini ülkesini sevdirebilirler
Adam gibi adam yetiştirirler
Barış elçisi gibidir kadınlarımız
Dargınlıktan ve kavgadan kaçarlar
Dost canlısıdır sürekli
Gittikleri yere sevgi saçarlar
Şarkılarda türkülerde en önde
Şiirlerde sevgi onlar
Hep barıştan güzellikten yanalar
Böyle gelmiş böyle gider her zaman
Bu dünyanın gerçek dostu analar

ÖĞÜT

Mazideki vahları eyvahları tühleri
Düşünmeyin boştan yere o şeyler
Kaldırıp hepsini bir çöpe atın
Yeni gelecekler hedefleyin önünüzde
Yeni yarınlara bakın

Unutmayın hiçbir zaman
Her varoluşun her soluyuşun
Bir mutluluk olduğunu sakın
Bir espri bir gülüşle
Nasıl neşe dolduğunu insanın

Unutmayın hiç bir zaman
Çiçeklerin nasıl açıp solduğunu
En kötü yaşamanın bile
Ölümden daha güzel olduğunu

YANLIŞ ÜSTÜNE YANLIŞ

Öyle lanet bir us başımızdaki
Hareket düzeni bir ileri iki geri
Alır gider çıkmazlara bizleri
Önümüzü göremeden öylece

Yol bilmez yöntem bilmez
Bilse de işine gelmez
Eşek inadı da tutmuşsa hele
Yanlışından geri dönmez

Her şeyleri bilenim der
Çoban olup insan güder
Daha neler neler eder
Bu sürü peşinden gittikçe

Akıl almaz akıl verir
Lodos eser karlar erir
Herkes göreceğin görür
İş işten geçtikten sonra...

AKIL ÖTESİ

Gökyüzü bir karışık rüya
Yeryüzü de bizim güya
Bize özel koca dünya

Ekmek var su var o var bu var
Sabit duranlar sürünenler uçanlar koşanlar
Milyar çeşit onca canlar
İnsanlar bitkiler hayvanlar
Aynı türlerde uyum var

İnsanlarsa daha farklı yaratıklar
Tanrı tüm iyilikleri biriktirmiş
Tüm kötülükleri de biriktirmiş
Elinden çıkarmak için toptan insana vermiş

Tarih boyu birbirleriyle hem kaynaşmışlar hem savaşmışlar
Şura senin bura benim diyerek
Birbirlerini vurmuşlar
Birbirini kırmışlar
Bu kocaman dünyaya sanki sığmamışlar

Önce topraklılar sonra doğdular
Gün görmeden sefa sürmeden
Paylaşmayı bilmeden
Yine toprak oldular

12.02.2016

BOCALAYIŞ

Git işine yalan dünya
Bizi oyaladın güya
Yaşananlar birer rüya
Al hepsi de senin olsun

Doğru dürüst gün görmedik
Zordaydık sefa sürmedik
Neyin ne olduğunu bilmedik
Gelip geçti onca zaman

Kendimizi saldı gittik
Derinlere daldık gittik
Havamızı aldık gittik
Yanlış çıktı tüm hesaplar

Şaşkın şaşkın baka kaldık
Türlü hayallere daldık
Kendimizi kral sandık
Kapı kuluymuşuz meğer

UNUTULMAYANLAR

Selam olsun karanlıkta
Aydınlığı görene
“Ne mümkün zulüm ile bidat ile imhayı hürriyet
Çalış idrakı kaldır muktedirsен ademiyyetten” diyene
Özgürlük bayrağı o Mustafa Kemal’e

Selam olsun ayrıca da
“Yârin yanağından gayrı
Her şey ortak” sözleriyle
Karaorman Dağların’da yatan
Şeyh Bedreddin’e

Selam olsun karanlık içinde bir mum yakana
Selam olsun o adımı atana
“Ya istiklal ya ölüm” parolasıyla
Kurtuluş Savaşı’nı başlatan yüce Atam’a

Bize bu günleri bu cumhuriyeti sunan
Mustafa Kemal Paşa’ma
Onun aydın usuna
Binlerce selam olsun
Onu sevip sayan Türk ulusuna

M. KEMAL'İN DESTANI

Işık saçardı gözleri
Sevgi doluydu yüreği
O zor günde çıkıp geldi
Önder oldu ulusuna

Akıllar durmuştu tümnden
Yollar tıkanmıştı her bir yerden
Çözüm yoktu hiç kimseden
Mustafa Kemal'den başka

Akıl ötesi akıl bulunurdu onda
Uzaklar yakın olurdu gerektiği anda
Çaresizlik yoktu ki hiç kitabında
“Ya istiklal ya ölüm” dedi bir gün
Ülke kaderi adına
Yapılan tüm toplantılarda
Şaşa kalmıştı herkes
Her bölgede işgal altındayız
Onca ulusla nasıl çarpışacağız

Elde yok avuçta yok
Yiyecek yok içecek yok
Silah yok top yok tüfek yok
Yol yok vasıta yok dediler

M. Kemal: biz yol bulur gideriz
Yokları da var ederiz
Biz öyle bir milletiz
Her şeyin de üstesinden geliriz

Fransız'ı İtalyan'ı
İngiliz'i Yunan'ı
Bir gün getireceğiz dize
Söz veriyorum bu kürsüden
Söz veriyorum size der
Ve de başarır aklından geçenleri
Hep birer birer

Bir yanda o günkü hal
Bir yanda bugünkü hal
Tutmuş o verdiği sözü
Dünyanın gözü önünde
Mustafa Kemal

HASAT

Gökyüzünde gezen bulut
Her çiftçiye büyük umut
Bazen soyut bazen somut
Sürer gider bu yaşamlar

Her yaz her yaz orak harman
Yaşam için birer ferman
Dizlerinde kalmaz derman
O yıl alan büyük ise...

Harman veresiye diye
Borçlanır her bir yere
Öde babam öde öde
Ne mutlu borç bitirene

Bu iş sürer gider öyle
Derdini seçtiklerine söyle
Onlar da uyutur böyle
Ninnilere kulak var sen...

DÜN BUGÜN VE YARIN

Hoş tuttun bizleri içinde dünya
Geçmişler geride sanırsın rüya
Neler sunmadın ki bizlere güya
Göz yumunca elde olan birşey yok

Birçok varlığını olsa da yine
Bakarız dünyanın binbir haline
Yürümez her şeyler dengi dengine
Canımızı sıkan neler olmaz ki

Mutluluk denilen şeyler bir anlık
Sunulmuş olsa da sana krallık
Yeşilliğin gideceği samanlık
Daha ötesini söylemiyorum

Dün geçti yarın yok henüz bugün var
Bizleri ayakta tutan umutlar
Sağlık gider ise mal neye yarar
Bütün güzellikler biz var isek var

ÇIKIŞ

Yönünü değiştirmek gerekir
Loş karanlıklara
Daracık sokaklara bakan
Pencerelerin
Ufkunu açmak gerekir gözlerin

Uzakları daha iyi görebilsin
Müspet bilimleri doğru tanısin
Doğayı evreni görüp sevebilsin
Karşıtların birliğini
Varoluşun derinliğini
Yaşamaya dair her şeyleri
görebilsin

Çevirelim aydınlığa pencereleri
Gündüz gibi ışıtalım geceleri
Gözler birbirini görsün
Yüzler birbirini sevsin
İşte o zaman sen yerinde
Cüce değilsin devsin

KARŞITLARIN YOLCULUĞU

İlim bilim hep kol kola
Diyalektik sularında yüzerler
Bunlara sırtını dönenler ise
Metafizik sanalında gezerler

Hayal görür düş görürler
Yalan yanlış iş görürler
Akıl yürütmekten uzak
Önyargılarıyla yürürler

İpe sapa gelmez işler
Sağlam basmaz bu gidişler
Şansa kadere bağlanır hemen
İstihareye yatırılır düşer
Orda şansa ne çıkarsa

DEVLETİN AĞIRLIĞI

Dağ çoğalmaz taş çoğalır
Devlet çoğalmaz baş çoğalır
Tüm adaylar cirit atar durmadan
Ortada yarış çoğalır

Devlet oturur olduğu yere
Tüm seçilecekler sırada
Gözleri de hep parada
Seçmenleri de görürler arada
Biraz çay şeker biraz da makarna

Gerçekler geride yalanlar önde
Gözlere çekilmiş sihirli perde
Seçim meydanında söylenen nerde
Yalanı söyleyen diller utansın
Halk malından alan eller utansın

KENDİNİ KOLLAMAK

Bir uzak bir yakın sanki özlemler
Kesinlik kazanmaz bazen gözlemler
Fırtınalar kopar bir avuç suda
Düşman içimizde sanki pusuda

Zor tutarız kendimizi o zaman
Tüm çevremiz oluverir kör duman
Uzakları görmez olur gözümüz
Ne hayaller kurar her gün özümüz
Kendisine geçmez o an sözümüz
Adresini bilmez olduğu yerin
Gerisinde kalır durduğu yerin

YOL HARİTASI

Çok aradık kendimizi yıllarca
Yaşanılan her bir yerde
Çok azını bulduk haydi diyelim
Geri kalanları nerde

Eksiğiz biz her konuda
Fazlamız yok hiç bir yerde
Ne bilimde ne de fende
Nasıl varılsın ki uygarlıklara
Bu engelli gidişlerle...

KÖYLERİMİZ

İster bezgin yaşasın her biri
İstersen mutlu
Yine de o köyler
Kapalı kutu

Ser verir sır vermezler
Kimselere dertlerini demezler
Ama herkes birbirini görür gözetir
Herkes birbirine elin uzatır
Bu halleri
Mutsuzu da mutlu eder yaşatır

Sanırsın bir köyün halkı
Bir evin halkı
Bu Anadolu köyleri
Böyle bir yapı

VEDA

Meyvelerini tattık yıllarca
Kocaman bir bahçede
O geçen zamanların
Hoşça kalsın gerilerde her biri
O güzel anıların

Sanmasınlar nicedir
Onlar bizi unuttu
Her sohbetle her yerde
Hep onları anarız
Daldırır bazen
Yanımızda sanarız

ANLAŞILMAYAN YARIŞ

O buna göz kırpar
O başkasına
Kim kime güvene
Kim kime inana
Karma karışık bir dünya
Her şey ayakaltında
Aranan ayrı sunulan ayrı
Yerinden olunan ayrı
Yerine konulan ayrı
Bir değişim başlamış
Haberimiz yok
Yollar bir iniş bir yokuş
Ne bilsin yokuşu gökte uçan kuş

DÜNYADA KADININ YERİ

İnsan kadının karnında büyür gelişir
İnsanlık kadının yanında
Koltuğunun altında medenileşir
Kadınsız bir ev olsa kırık dökük dururdu
Kadınsız bir dünya da
O ev gibi bir harabe olurdu
Bu yüzden
Kadınsız bir dünyayı
Tanrı bile düşünememiş
Adem'in yanına bu yüzden Havva'yı vermiş

8 Mart 2016

KARDEŞLİĞİN DÜŞÜ - 1

Canlılar içinde insan özeldir
Akılla fikriyle çokta güzeldir
Tanrıya en yakın insan beynidir
Arsız hırsız olsa da yine

Tanrı Adem için çamur yoğurmuş
Havva'yı yaratmış çocuk doğurmuş
İnsan kaynağını böylece bulmuş
O zamandan sürüp gelir bugüne

Birçok peygamberler kurulan dinler
Peşlerinden sıra sıra mezhepler
Birbirini yiye yiye geldiler
İnanç kurbanları nice ölümler

KARDEŞLİĞİN DÜŞÜ - 2

Aklı olan kötülükten kaçmalı
İnsanlar insana kucak açmalı
Bütün insanları kardeş yapmalı
Sınırı olmayan bir tek ülkede

Yeryüzüne ortak bir dil bulmalı
Bilmeyenler bilenlere sormalı
Güzel yaşamaya akıl yormalı
Eğitimle varılmayan yer olmaz

Önce bencilliği çöpe atmalı
Bölüşmenin o zevkini tatmalı
Tüm bunları dürüstlükle yapmalı
Amaca varılır inan o zaman

GÖRÜNTÜNÜN ÇERÇEVESİ YOK

Bir dolu soyut
Bir dolu somut
Bir dolu umut
Bu yer gök evren
Öncesi sonrası bilinemeyen
Nice geçmiş nice gelecek
Yeryüzü sahnesinde devam edecek

Her canlıya bir sunum
Gizem dolu bu alem
Altımızda yer
Üstümüzde gök
İster gül topla diken arasından
İstersen kök sök
Aklınla kanarsın
Aklınla yanarsın
Başka ateş yok

VATANIN ÖNCELİĞİ

Dokuz asır ötelerden
Bizlere bir miras bu yurt tarihten
İçinde doğduğumuz içinde soluduğumuz
Yiyip içtiğimiz
Konup göçtüğümüz
Oynayıp güldüğümüz
Gözümüzü dahi kırpmadan
Uğrunda öldürdüğümüz
Bu vatan bizim

Bu vatan şehitlerimizin
Hak edip yattığı toprak
Çanakkale'de Malazgirt'te
Bu yurdumun her yerinde
Üzerlerinde dalgalanan al bayrak
Bağımsızlığını haykırıyor dünyaya
Uğruna şehit olanları selamlayarak

VATANIN AZİZLİĞİ

Bu vatan baba
Bu vatan ana
Su sunar ekmek sunar
Bir ömür sana bana

Damarlara kan olur
Bedenlere can olur
Her derde derman olur
Baş tacımız o bizim

Bu vatan bize nimet
Onsuz yaşanmaz elbet
Onunlayız ilelebet
Dirimizle ölümüzle

Kuş uçmazdı kervan geçmezdi yanımızdan
Sana neydi bu dünyamız dururken
Öbür dünyamızdan
Sevdiklerini yaratan değil miydi

Sevmediklerini de yaratan
“Elif okudum ötürü
Pazar eyledim götürü
Yaratılanı severim
Yaratandan ötürü” diyerek
Az mı doladın orda burda
Yunus’un bu dörtlüğünü diline
Yakışır mı yar edebe
İnsanları damgalamak ayırmak
Tarafını farklı görüp kayırmak
Yakışır mı sevilene sevene
Yakışır mı yüce Rabbi bilene

ZAMANE

Ordan burdan hiç durmadan
Rastgele tivit atarlar
Körle yatıp her gün şaşı kalkarlar
Bir de yanındaki için
İmalı imalı kaş göz atarlar
Çıkarıdır öylelerin tek dostu
Herkesleri herkeslere satarlar
Yaşam görüşleri iğrençtir öyle
Anlatmakla bitmez bu haller böyle...

ZORLUĞUN ÇIĞLIĞI

Güneş altındalar ömürlerince
Tarlalarda o çalışan köylüler
Çapa çekerken ekin biçerler
O feleğın çerberinden geçerken
Türkü söylerler bir de yarım yamalak
Rastgele ordan burdan
Sanırım o türküler zevkten değil de
Çekilen ıstıraplardan sıkıntılardan

DEĞİŞMEYEN YAPI

Umutlar yeter bize
Bir ömür gündüz gece
Sürünerek gideriz
Bu dünyadan öylece

Yoksula neden pek çoksa
Yarı aç yarı toksa
El açarız hiç yok ya
En son varılan nokta

Zor işleri sevmeyiz
Doğru yanlış bilmeyiz
Bakarız da görmeyiz
Ezber okuruz öyle

BAKILDIĞINDA

Nice zaman geride
Yaşanmadık her kare
Anlaşılmadı bile
Nasıl geçti boş yere

Elde yoksa hiç vakit
Boşa harcanmış vakit
Devrede akıl yoksa
Boştan yere gel gel git

YALNIZLIĞIN GETİRİSİ

Hiç kimse çekemez onu
Yapışırsa üstümüze yalnızlık
Bir ıslak giysi gibi
Ya alkol aranırız o zaman
Ya da sigara yakarız durmadan
Oluruz hep duman duman
Efkâr basar içimizi sürekli
Anılardan oralardan buralardan
Ve de
Biter o geceler öylece
Hiç uyumadan

SAĞILAN SAĞILANA

Az ot inek sağılır evlerde
Az ücret ile de
Emek sağılır iş yerlerinde
Sağılanların farkı ne

Her biri de hep aynı yerkürede
Soruyorum sizlere
Gören göz düşünen us
Bu ne zulüm bu ne kabus

Bu ne vicdansızlık
Bu ne arsızlık
Emeğe yapılan
Bunca hırsızlık

SORGULAMA

İstemsiz geldik dünyaya
İstemsiz de gidiyoruz
Nasıl yorum yapalım ki
Ne denilir bilmiyoruz

Tarla tohum bir arada
Hiç durmadan ekiliyor
Hiç durmadan biçiliyor
Bu feleğin gayesi de hiç bilinmiyor
Bir de cinsellik bahşetmiş yanı sıra
Tüm canlılara
Çoğalsınlar da yüküm dolsun diye

Her birini bir yerlerde güdüyor
Vadesi dolanlar ise
Ölüm ile yaşamanın
Bedelini ödüyor

HALLERİMİZ BU

Emekçinin halleri bu
Nasır tutmuş elleri bu
Her zaman boş avuçları
Reva mıdır bunlara bu...

Her yerlerde köşe tutan
Haramına haram katan
Beyefendi oluverdin
İnsan ol da biraz utan

Meydanlarda konuşanlar
Sınırlarını aşanlar
Görün bakın halk ne halde
Halka tepeden bakanlar

Yazık olsun hepinize
Altın dolmuş küpünüze
İşsiz güçsüz aç insanlar
Bu gidişler daha nere...

İNSANLARA MUSALLAT

Yalnızlıkla beraber
Bir de hiçlik duygusu
Tedirgin eder bizi
Hep onların korkusu

Alsalar da satabilsek
Başımızdan atabilsek
Bir yere kapatabilsek
Rahat olsak bir azıcık

Kaçsak bile biz onlardan
Gelir onlar bizi bulur
Belleklerde yuvaları
Her dem içimizde durur

Yakınsakta sakınsakta
Gitmezler ki tek bir kere
Kuyruğumuz bizim onlar
Gelir gittiğimiz yere

BEKLENEN GÜZELLİK

Akla yakın uzaklarda bir sevda
Hep dolaşmış kıta kıta ortada
Elinden tam tutan olamamışsa da
Resmini çizmiş ustalar tablolarında
Yazıp anlatmışlar kitaplarında

Biz de öyle aşık olduk o güzelliğe
Aklımızla ve de mantığımızla
Bizler erişemeyiz de anladığımız kadarıyla
Gelecekler illa erişir ona

İTİRAF

Sürü gibi koşup giden taraftar
Yanlış doğruyu tersinden anlar
Uyurgezer yaşamının içinde
Önünü göremez
Her bir seçimde
Kimlere dert yana
Kime ne diye

Kendisi beğenip
Kendisi seçer
Kendi çukuruna
Kendisi düşer
Rüzgar ekerlerse böyle
Hava biçerler
Her yanlıştan
Bir cereme çekerler

KÖY ÇOCUKLARI

Sabahın erken saati
Uykuyu neylesin çocuk
Dışarı çıkarlar güneşle onlar
O taşlarda topraklarla oynarlar

Ev kurarlar
Bahçe yaparlar
İrili ufaklı hep farklı farklı
Yırtık bir don vardır bacaklarında
Çıkarıp atmışlardır onu da
Çünkü o donlar çışli ve ıslak
Üstleri çıplak
Altıları çıplak
Çömlek kadar çocuklar
Güneş örter onları
Giysiyi ne yapacaklar

BAKIŞ

Her insanda akıl yaşta değildir
Duvarda eğrilik taşta değildir
Numaradan çoğu hasta değildir
Yalanın dolanın içindedir hep

Bu feleğin çemberini geçmeli
Temiz kaynaklardan suyun içmeli
Araştırıp doğru yolu seçmeli
O zamanlar rahata erilir belki

Doğrulara doğru bakıp görmeli
Yaşamanın tam sırrına ermeli
Canlıları canın gibi sevmeli
O zamanlar güzel olur bu dünya

BAKIŞIN YÖNÜ

Yeryüzünün yüzü güzel
Bayırından düzü güzel
Varoluşun özü güzel
Ötelerden bu günlere

Canlılığa nice sunu
Her bir rengin farklı tonu
Gören görmeyen var onu
Akıldan gözden kaynaklı

Bu evreni bilmeliyiz
Uzak yakın görmeliyiz
Yaşamayı sevmeliyiz
Son soluk çıkana kadar

Sevgi saygı başta gelir
Kafa yaran taştta gelir
Bakarsın savaştta gelir
Çıkarların üzerinden

Haksızları haklamaya
Aramızdan paklamaya
Bu yolda bir güç olmaya
Var olduğumuz zaman yüceyiz

ÖTEDEN BERİ

İnsan kutsal bir varlık
Tanrısına en yakın
Kendisine en uzak
Tarih boyu bakınca
Önünde binbir tuzak

Irklar adına diller adına
Mezhepler adına dinler adına
Nice meydan savaşlarında
Gencecik bedenleri
Yok etmek adına
Hırslarının doymazlıklarının
Tahtlarının adına
Yazık olmadı mı milyonlarca fidana

Asker yolu bekleyen
Gözleri yollarda nice kadına
Öksüzüne duluna
Kucağında agulayan yavrusuna
Silemeyeceksiniz tarihlerden
Tüm bu kara lekeleri izleri
Tanrı değil o Tanrı da
Lanetlemezse sizleri

BİLİM DIŞILIK

Umut olmuş eğri büğrü nice yol
Kestirmeden bir yerlere varmaya
Gurur sanır havasını atarken
Utanır o bilenlere sormaya

Ekini yok harmanı yok boş gezer
Düşman sevindirip dostunu üzer
Yoksulluk içinde canından bezer
Üzülmez haline bakıp bir defa

İlişki çelişki iç içe girmiş
Herkes ipliğini pazara sermiş
Kimi üçkâğıtçı kimisi derviş
Haydi çık içinden nasıl çıkarsan

Akıl dışılıktır zaten her gaflet
İstersen ceza ver istersen affet
İçimizi yakar sıra sıra dert
Doğruya sırt dönüp giderken böyle...

ÖRNEK

Gökyüzü yıldız yıldız
Birçoğu küme küme
Birçoğu yapayalnız
Senin gibi
Benim gibi

Dimdik duruyor yine de
Boyun eğmiyor gökyüzüne
Öyle bir enerjisi var ki hem de
Serpiyor ışığını hiç durmadan
Karanlığın her yerine
Yakınına uzağına
Birer örnek olsun diye

ZORDAKİLER

Orta yerde aç mide
Üstünde korkan yürek
Topluluğa hep engel
Doğruyu görememek

Kör karanlık yok olsun
Tavrını koy ortaya
Çok yaşa güzel yaşa
Her şeye doya doya

Aç gözünü iyi bak
Nerde neler oluyor
Sömürülen sensin hep
Aklın nerde duruyor

AVUNTU

Kimi kış uykusunda
Kimi yaz uykusunda
Aç kalıp içine çökse karınlar
Umurunda değil hiç birinin
Ne bugünler ne yarınlar
Uyuyanlar tatlı rüyasında
Uyumayanlar da hayal dünyasında

Alan memnun satan memnun
Tembellikten yatan memnun
Hayal kurma özgürlükleri var
Düş görme özgürlükleri var
Onlara bu lüksler yeter de artar

BAKIYORUM DA

Doğrulara yanlış giden gayeyiz
Kuşaktan kuşağa bir hikayeyiz
Dünya kervanında bir divaneyiz
Akıllık sansak da biz kendimizi

Emeğin yerine hava alırsız
Karamsarlık çöker baka kalırsız
Doğruyu bulmakta hep yanılsız
Akıllık sansak da biz kendimizi

Yalana yanılsa hemen kanarsız
Çoban köpeğini koyun sanarsız
Ömür boyu türlü türlü yanarsız
Kalıtımsal gibi bizde bu saflık

Gaza gelince de coşar gibiyiz
Olmadık hayale koşar gibiyiz
Bazen tesadüfen yaşar gibiyiz
Bütün olanlara bakıyorum da

İNSAN TANIMI

Her insan ilk bakışta
Bir görüntü bir beden
Birer de normalce ten
Gizem dolu bir varlık
Bilinen bilinmeyen
Nice nice uzaklardan
Bize kadar çıkıp gelen

VERİLEN ROL

Ha orası ha burası dünyanın
Bizi bizden alıp gittikten sonra
Boşa avunmanın alemi yok ki
Gün be gün bu ömür bittikten sonra

Bizler yeryüzünün kuklalarıyız
İplerimiz azmanların elinde
Verilen her rolde oynatılırız

BEKLENTİLER

Nice run

Nice kuş

Nice uçuş

Nice özgüven bu

Her yere doğru

Durmadan giden

Nice ötelere

Nice geleceklere

Yakınlara uzaklara

Özgürlüklere

Var olmak adına

Her şeylere

Yaşamak adına

Dünlerde yarınlarda

Doğacak güneşi beklercesine

DURUM BU

Gökler maviye boyanır
Yerler yeşile boyanır
Bu gafiller zor uyanır
Uyku ilacı almış gibiler

Hep karanlıklarda kalanlar
Kendini akıllı sananlar
Nasıl da uyutulurlar
Şeytanında akli ermez

ÇİLE

Kırık not almış çocuklar gibi her gönül
Erkenden yatıyor küsse yerine
Öyle dokunuyor ki demek
Birikmiş özlemler o belleğine

Dağlar duman hasret yaman
Kar yağıyor o yüreğe
Ordan burdan zaman zaman

Ne yaparsın ne edersin
Çözumsuzlük içindesin
O sabır da bittiyse
Gidip ödünç mü istersin...

DİŞİN İÇİ

Her insan
Bir deri bir et bir kemik
Geziliyor ayağında bir kundura bir terlik
Bir ses bir bakış bir yürek
Dolaşıyor bu yerlerde inatla
Bazen ağlayarak bazen gülerek

Eli var ayağı var kolu var
Uzak yakın gidilecek yolu var
Sabırla ermiş bir de özü var
Geçmiş için ve de gelecek için
Belki söylenecek nice sözü var

KÖYÜN ÖYKÜSÜ

Umutlar yer gök köyünde sana
Bir tepe bir bayır bir düz olsa da
Altın gibi başak dolu tarlalar
Bir de küçücük ahırlarda iki can öküz
Bir boz eşek bir inek

Bunlar bu köylünün yaşam alanı
Yaz boyu toprağa verilen emek
Geleceği demek
Geçmişi demek

Gecenin derinliğinden geçen
Nice kağnı sesleri
Toprakla başlar yaşam orada
Toprakla tükenir son nefesleri

Yeni bebekler gelir peşlerinden
Yeni gençler çoğalır
İlk dünyasıdır o köy onların
Birden bire o toprakla buluşur
Kimi ah eder durmadan
Kimi vah eder
Bu serüven böyle hep sürer gider

KÖR TUTKU

Ne olanlardan haberi var
Ne talanlardan haberi var
Ne bitenlerden haberi var
Ne yitenlerden haberi var
Sürüsüne kattı diye
Çobanına sevdalı her davar

POLİTİK

Kaş boyarlar

Göz boyarlar

Varları hep yok sayarlar

Yalancı emzikleri ile

Sesleri çıkmasın diye

Hep avuturlar hep uyuturlar

DAVAR OLMAK

Yürüdük geldik en erken
Tam da tan ağıırken
Cesurca korkusuzca

Farkındaydık bizler hep
Her yerde dönen çarkların
Bir de darı görenler vardı düşlerinde
Aç tavukların

Gerçeklere sırtlarını döne döne
Böyle geldiler oyunlara
Yazıklar olsun derim onlara
İçim sizler yine de
İnsan olmak varken koyun olanlara

HERKESİN İŞİ AYRI

Dağ dağlanır
Bağ bağlanır
Gönül salıncakta sallanır
Ömür yuvarlanır gider

Her gecede gündüz olur
Dere tepe dümdüz olur
Zaman verdiği alır
Daha ötesi yok bunun

O YERLERİN ÖZLEMİ

Ovaların yaylaların
Ekinlerin tarlaların
Kuzuların koyunların
Kıvrım kıvrım o yolların aklımda

Gün doğarken gün batarken
Çöker hasret yüreğine bir anda
Gönül yaşar o günleri bir daha
Hayal meyal anılarda

Orağını harmanını
Tarlasını tırmanını
Kağnısını sabanını
Özlemle yad eder gider

ALGILANIŞ

Sağımızı solumuzu
Paramızı pulumuzu
Gittiğimiz yolumuzu
Kaybedersek üzülürüz

Edinilen mal mülk varsa
Dükkan konut ya da arsa
Zorunlu elden çıkarsa
Ona da çok üzülürüz

O yaşantı güzel iken
Her şeyleri özel iken
Hafıza giderse birden
İstese de üzülemez sahibi

TELEFON

Uzaklar sese yakın
Bize uzak dursa da
O sesler gider gelir
Ta Fizan'da olsa da

DOĞANIN DİYALEKTİĞİ

Karşıtların birliği
Hep içinde doğrusu
Hep içinde dirliği
Kim nereden bilsin ki
Bunlar okunmadıkça

Diyalektik bir yasa
İçi dolu bir kasa
Hiç kimse çekmez tasa
Ona sahip olursa

Gerçekliğin mektebi
Doğa diyalektiği
Alır götürür seni
Hep aydınlık yerlere

Beynini çalıştırır
Bilime alıştırır
Doğruyla tanıştırır
Yanıldığın her yerde

KABULLENİŞ

Nerelere varacağımızı
Nerelerde duracağımızı
Bilemiyoruz nasıl uyanacağımızı
Uyurgezeriz yıllardır
Gündüzümüz bile hep gece gibi

Çürük tahtalara çok çivi çaktık
Tuttu mu ki diye hep dönüp baktık
Doğruluk tasladık çamura yattık
Nasıl inanacak insanlar bize

Çıkarımız için hiç düşünmeden
Kutsal inançları araya koyduk
Uyuta uyuta herkesi soyduk
İnkara gerek yok işte biz buyduk
Nasıl savunsun ki savunan bizi

DURUMUMUZ ORTADA

Birilerini övüyoruz
Birilerine sövüyoruz
Pek çoğuna düşmanız
Çok azını seviyoruz
Yalan yanlış gidişlerle
Olur olmaz bu işlerle
Havanda su dövüyoruz

Bazen gamlı bazen gamsız
Bazen canlı bazen cansız
Gidiyoruz her konuda kuralsız
Hep rastgele programsız plansız
Bilinçsiz ve zamansız

Bir deli cesaretidir aslında
Önyargı ve ben bilirim mantığı
Hep böyle sürüp gider
Bunlar yanlış artığı

ÇARKIN DÖNÜŞÜ

Alt akıl var
Üst akıl var
Güden var
Güdülen var
Biri çoban
Biri davar
Kıyaslanmaz birbiriyle
Daha tepede de sahip var

At eşek ahırında
Koyun kuzu ağılında
Süt sağdırır ona buna
Üst akıl hep sarayında
Alt akılın işi zor / yeri dar
Şeytanca bir sistem bu
Herkesin yeri payı hesaplanmış
Yüreği ve akli kadar

KUKLACILAR

Bizler yeryüzünün kuklalarıyız
İpler ise onun bunun elinde
Tutsaklaştı bedenimiz dilimiz
Bizler bu hallere layık değiliz
Susmak zorundayız söyleyemeyiz
Şans deriz kader deriz
Bizler hep bunları yutar gideriz
Ebeden dededen görmüşüz öyle
İplerimiz düzenbazlar elinde
Sonu nere varır hiç bilemeyiz

Kuklacılar oynatıyor
Kuklalar da oynuyor
Oynadıkça oynamaya doymuyor
Çıkmış akıl devreden
Neden niçin sormuyor
Fidayda da Ankaralı Fidayda
Açık verdik ömür boyu her ayda
Eza cefa peşimizde ne fayda
Gidiyoruz önümüzü görmeden
Kahkaha atıp da bir gün gülmeden

Ağız başkasının dil başkasının
Bahçe başkasının gül başkasının
Sadece kuklayız ortada bizler
Nasıl gülebilir bilmem bu yüzler
Konumuz bu olmalı
Kökten inceleyip çözüm bulmalı

YOLLARIN HALİ

Hangi yola gitsek o yol kapalı
Çıkılmışlar ortaya eli sopalı
Bu insanlar çıkarına tapalı
Koyun izi kurt izine karışmış

Engel görmez yanlışında kimseyi
Altın doldurmuşlar cepte keseyi
Yiye yiye büyötmüşler enseyi
Lafı kışlarından anlar olmuşlar

UMUTLAR BİTMEZ

Umutlarla yaşıyorum
Umutlarla koşuyorum
Bu günlere nice beklentilere
ve de yarına sana
Aylara yıllara tüm zamanlara

Her doğacak güne / doğacak aya
En karanlıklardan en aydınlığa
Ne kadar çökerse çöksün üstümüze kör duman
İlla çıkacak yeniden güneş
Mutlu olacak yarınlar gelecek zaman

KAFAM KARIŞIK

Çocukluğumu arıyorum yok
Gençliğimi arıyorum bulamıyorum
Sessizlik içinde çevre
Tepetakla olmuş her şey
Sanki zaman durmuş
Bunalıyorum

Uzatın elinizi
Duyuyorsanız beni
Mazidekiler...
Ne güzeldi sizlerle yaşamak
Ne güzeldi o günler

AKLIN BECERİSİ

Umutlarım bir hayaldi
Gerçek ve de değışkendi
Hepsi de birbirinden güzeldi
Işık tutarlardı geleceğime
Cesaret verirlerdi hep yüreğime

Umutsuzluklarım da
Birer birer bıkkınlıktı
Yılgınlıktı / karamsarlıktı
Yıldıramadı yine de hiç biri beni
Aklım aydınlığa çıktı

UYKU HALİ

Uykuya dalınca düşler geliyor
Başımıza kötü işler geliyor
Biri ağlarken biri gülüyor
Uyanık kalsak da bunlar olmasa

Tüm hırsızlar uykularda gelirler
Ölü gibi olduğunu bilirler
Sen görmezsin onlar seni görürler
Bir çırpıda elden gider ne varsa

Karartma yapılır görmesin diye
Doğruyu yanlış bilmesin diye
Herkes eşitlenip gülmesin diye
Ne planlar uygulanır üstüne

BU ALEMİN KONUMU

Gökyüzü uçsuz bucaksız
Tepemizde masmavi
Sınırsız bir dev gibi

Yeryüzü oturmuş yerine sanki
Gündüzleri ova yayla dağ tepe
Geceleri ev gibi

Üzerinde sularımız toprağımız taşımız
Örtüsünde binbir ürün
Ekmeğimiz uğraşımız aşımız
Hünerli ellerde tam bir beceri
Herkesin işine duyduğu ilgi
Kalkınmada zirve yapar her zaman
Emek artı doğru bilgi

SABAHIN YAŞANIŞI

Uyanırız her sabah
Doğacak güneşle yeni bir güne
Bir de eüzü besmele çekilir üstüne
Bütün hayırların gelmesine
şerlerin defnine

Kalkarız ayağa ilk yapılacaklar için
Bir bakarız güneş de çıkmış yerinden
Acele bir kahvaltı yapılır hemen
Kimi içerde kimi dışarıda
Başlar herkes işinin bir ucundan

İşçi işinin başında hemen
Esnaflar dükkanını açar
Öğrenci okuluna koşar
Çiftçi tohumunu saçar
Günün ilk aydınlığında her sabah
Her canlı bir hedefe koşar

YAŞAMADA AVUNTU

Hani para pul nerde
Onca gereksinimlere
Gelecek / belkilerde bir umut
Gözükür öyle böyle
Elimizin altında gibi
İnanmaya çalışırız yine de

Ömürler rüzgar olur geçer
Herkes layıkını seçer
Tüm yakınmalar boşuna
Ekenler ektiğini biçer

TUTARI YOK

Ağız bir karış belli
Dünyası da iki karış
Akli şapkasının üstünde
Her şeyi yalan yanlış

Ben bilirim der gezer
Bildiğı yanıldığına yetmez oysa
Yaşam çizgilerinde ise bunların
Doğruluk kara borsa

YAŞAMANIN İÇERİĞİ

Gün olur harman olur
Her derde derman olur
Umutta her şeyler olur
Umutsuzlukta ne var

Gün olur devran döner
Yol döner yöntem döner
Kafamızda tüm yönler
Hep farklı erekteler

TOPARLANMAK

Kararsızca çıkışlar
Tek bir yöne bakışlar
Sular gibi akışlar
Birçok zaman içinde

İleride koşanlar
Hedefe ulaşanlar
Her şeye şaşanlar
Sizin neyiniz eksik

ZAVALLICIK

Ne gün grmŖ ne yaŖamıŖ
Ne evlenmiŖ ne boŖamıŖ
Sokaklarda it taŖlamıŖ
Öyle gelip gemiŖ o da

Adını sorsan demez ki
Herkes güler o gülmez ki
Nerde kaldığını bilmez ki
Öyle gelip geçti o da

KUTLU GÜN

Çiçekler sana açtı yine
Özlemim sana kavuştu yine
Yurdumun her bir yerine
Hoş geldin 23 Nisan

Bizi biz eden gün sensin
Bizde bayram düğün sensin
Ata'mızdan emanetsin
Tepemizde yerin senin

Seni anar seviniriz
Senin ile övünürüz
Bizler senin ile hürüz
Sonsuza dek yaşa 23 Nisan

YAŞAMADA DEBELENMEK

Bazı şeyler

Çekip gidiyor bizleri kendine doğru

Fark ettirmeden

Su gibi hava gibi sevda gibi

Güllerin çiçeklerin üzerindeki

Misten bile güzel kokular gibi

Kadına erkek / erkeğe kadın gibi

Çekip gidiyor hep bir şeyler bizi

İnişe aşağı yokuşa yukarı

Birçok sevinç / acı ağrı

Havası boşaltılmış balonlar gibi

Düşününce geçmişte yaşananları

Yalan dolan helal haram

Birbirine karışmış

Kimileri rahatsız olmuşken bütün bunlardan

Kimileri çok kolayca alışmış

ZAMANDA ARAYIŞ

Böyle yaşanmış bunca
Yarı sevinç yarı keder
Böyle sunulmuş aleme bunlar
Yine böyle gelir gider

Yaşamak oldukça çekici
Ölüm de çok korkutucu
Toprağın altında karanlık çukur
Keşke yaşamak hep bizlerle kalsaydı
Ölüm de bir uykudan uyanmış gibi
Bir anlık rüya olsaydı

BAKIŞLAR

Görme özörlölerin

Tüm yaşantısı gece iken

Gerçek görenlerinse

Tüm zamanları sabah olur

Göremeyenler uykuda kabuslarda iken

Görenlerin yaşamayla sevişmesi hep gerçek olur

Aydınlık orada yerini bulur

KAYITLARDAKİ GÖRÜNTÜ

Bedenlerde yüzlerde
Kendilerini anlatan
Nice farklı ten
Siyah sarı kumral
Güzel çirkin sen ben

Bir yandan gelen
Bir yandan giden
Tüm zamanlarda seyreden
Bir masal değil ki bu
 anlatılanlar
Toprak su hava güneş
Her şeyle özdeş / her şeyle kardeş

Yaşamadaki soluyuş
Gerçeğin sesi her çığlık ara-ara
Mutluluğa çağrı değil de ne tüm gülücükler
Sevmeyi unutanlara

GERÇEĞİMİZ BU

Umutlarımızda önümüzde
Baştan aşağı yuvarlanıp giden
Bizlerdik peşlerinden koşup giden
Onda birini yakalacak da
Onda dokuzunu kaybeden
Bir dolu us bu alemde
Öyle geldiler öyle geçtiler
Umut ektiler değer biçtiler
Sonra çıkageldi ölüm
Peşine düşüp gittiler

SORGULAYIŞ

Varlık tamam / yokluk tamam

Gelir geçer zaman zaman

Bunca zaman c almalar hınç almalar

Bunca savaşlar kavgalar

Sorarım niye

Haydi öldürdünüz diyelim

Söylenen mazeret buna değer mi

Geri kalanları size boyun eğer mi

Ya da siz ldnz diyelim haydi

Bu dünyanın bütün mlk

Bir nefeslik yaşamaya değer mi

DÜNYA HALİ

Yaz günü sarı sıcakta
Sanırsın durmuş zaman orada
Duvar diplerinde
Ağaç altlarında
Mola vermiş gibi sanki kendine
Sen de uymuşsun bu aleme
Belli etmemeye çalışsan da
Aha yaşananlar ortada
Haydi git işine be yalan dünya

Bizlere fiyaka satıp durma
Bizler kimiz ki...
Bazen açız bazen tokuz
Bir an soluk alıp versek de
Bir de bakmışın yokuz

SELAM OLSUN

Azlarımla çoklarımla
Varlarımla yoklarımla
Geçip gidiyorum aha
Uçamayan kanatlarımla

Selam olsun dağa taşa
Selam olsun kurda kuşa
Selam olsun her yoldaşa
Karanlığı delip geçen kim varsa

EVRENSEL ORTAKLIK

Ayrı kıtalarda
Başka ülkelerde
Değişik dillerde
Farklı dinlerde
Yaşayıp gitsek de bizler hep böyle
İnsan soyu değil miyiz yine de

Vuran vurana kıran kırana
Kavga savaş her yerde
Başımızı biraz kaldırıp da baksak yukarı
Ayımız güneşimiz bizi görmekte
Bir de dünyamızı çevreleyen yaşam kaynaklarımız
Ortak hava tabakamız var
daha ne olsun

Herkes aklını orta yere koysun
Bir kez daha düşünsün...
Gecemiz gündüzümüz her şeyimiz
Geçmişimiz geleceğimiz
Tarihlerimiz anılarımız
Onca yaşanılan zamanlarımız

Aynı dünya içinde hep beraberce
Bir düşün bir düşün hele
Hem de kardeş değil miyiz
İncil'de Kur'an'da
Ademle Havva'dan bu yana

BEKLENTİLERDE SONLANIŞ

Umuttu önümüzde zaman
Hayaller içinde nice gelecek
Bir gün olup yüzümüze gülecek
Şans biletlerine benzeyen
Binbir avuntu
Ya çıkarsa diye sevinilecek
İçlerinde bazı sürpriz imgeler
At üstünde allı pullu bir gelin
Çoktan belli iken gideceği yer
Neden “Gelin ata binmişse
Gör kimin kapısı” denir ki
Lokma bile çiğnenmeden yutmadan
Tam olarak sahibinin değil ki

İNSANLAR VE YILDIZLAR

Yıldızlar gökyüzüne serpilmişler
İnsanlar yeryüzüne serpilmişler
Çoğu zaman geleceklerde sessizce
Hep göz göze gelmişler
Uzaklardan uzağa
Sevmişlerde birbirini
Hiç bir şey diyememişler
Yıldızlardan fallarına bakmışlar
Onlar için ne türküler yakmışlar
“Niye doğdun mavi yıldız sarı yıldız”
Sabah olur sen gidersin bilirim
Ben kalırım yapayalnız

YAŞANTI BİÇİMLERİ

Bir gözümüz aynada
Bir gözümüz dünyada
Kimi gerçekte iken
Kimileri rüyada

Gönlünü mü gezdirir
Düşünü mü azdırır
Ödememek üzere
Borcunu mu yazdırır

Bu sistemin içinde
Kimi huyundan gider
Kimi suyundan gider
Bir yerde garibansa
Gitse gitse nah gider

HEM YALANCI HEM DİLENCİ BİR DE KUMARCI

Dilenmek için adam her yıl
Trabzon'un Araklı'dan İstanbul'a gelirmiş
Evim yandı diye diye hep dilenirmiş
Paraları biriktirir biriktirir köye dönermiş
Kumar oynar bir gecede verirmiş
Dilenciliği yalanı kumarı kendine meslek edinmiş
Yine İstanbul'a gelmiş

Erkenden Kadıköy'ün Salı Pazarı'na inmiş
Evim yandı yardım edin dermiş
Esnafın birine avuç açmış
Esnafta siftohımız yok daha
Gitte akşama doğru gel demiş
Orada burada dilenmiş durmuş
Zaman akşam olmuş
Sabahki esnafa uğramış hemen
O esnaf çok iyi para vermiş
Gerçekten evin yandıysa
Bu para sana helali hoş olsun
Gerçekten evin yanmadıysa
Bundan sonra dilerim evin yansın demiş
Dilenci iki üç ay hasılatını alıp köyüne dönmüş
Bir de ne görsün kocaman o ahşap evi yanıp kül olmuş
Yerinde külleri görmüş
Bu olay dilencinin canını yakmış
Üç kötü huyunu da
O günden sonra hemen bırakmış

DİLLERİN KULLANIMI

Kimi gözüyle konuşur

Kimi sözüyle

Kimi eliyle konuşur

Kimi diliyle

Kimi parasıyla konuşur

Kimi güzelliğiyle

Kimi kendi kendine konuşur

Kimi de her yeriyle

Sözün açılımı ise kısaca

Beden diliyle

Kimi asık suratıyla

Kimi tebessümüyle

Kimi de konuşur durur yıllarca

Hep kendisiyle

HAŞHAŞ

Tarlalarda bahçelerde
Yetişirsin her bir yerde
İş olursun aş olursun
evrendeki iftilere

Hep adını kirletirler
Sana iftira ederler
Oysa sen tertemizsin
Seni şeytanlıklarına alet ederler

DÜNLER VE YARINLAR

Her biri bir yerlerde
Onca yaşananların
Kimi gönlümüzde hala sıcacık
Kimi ötelerde o zamanların

Şimdi onlar geçmişte
Biz bu yana bakalım
Hep daha ileriye
Geleceğe akalım

Geçmişler gelemmez de
Yarınlar yolda hazır
Yerinde kullanırsak
Kesin bulunur huzur

Geçmiş geçmiş içinde
Tüketilmiş süredir
Gelecekse saf altın
En büyük hazinedir

GENÇLERE ÇAĞRI

Gözleriniz ileride olsun hep
Umutlarınız gönlünüzde
Bahar çiçeklerinin tomurcukları gibi yarınlar
Açılmaya hazır hep önümüzde
Koşun
Koşuşturun yaşamının peşinden
Bayrak açın zamana her gün
Söküp atın karanlığın önünüzü tutan duvarlarını
Aydınlatın pırıl pırıl ışıttın
Bu güzel yurdumun her bir yanını

Bağımsızlık fısıldasın dalgalandıkça al bayrağımız
Özgürlük koksun her sabah bizlere
Dört bir köşesinden bu vatanımız

GELECEK KORKUSU

Ŗu anda yaşamanın her günü
Birbirinden beter gibi
Öyle koyuyor ki bize
Al ananı git der gibi

Ne diyelim de yanalım
Biz buyuz halkımız bu işte
Dilerim aklımıza gelenler
Başımıza da gelmez bu gidişte

HİÇ YOKTAN İYİ

Belli bir zaman sonra
Sizlerde yoksunuz
Biz de yokuz burada
Hayrını görsünler dileğimizle
Yeni geleceklere merhaba

Kurallı bir değişimdir bu dünya
Hiç kimseye kalmaz ki sanırsınız bir masal bir rüya
Yine de iyiydi hiç yoktan
Bir zaman diliminde beraberce
Yemek içmek
Konup göçmek
Yaşamayla cebelleşmek

BİZ AYRILAMAYIZ

Yerlerimiz aynı
Göklerimiz aynı
Geleneklerimiz bir
Örflerimiz aynı

Umutlarımız aynı
Bulutlarımız aynı
Aynı yurt aynı bayrak
Soy ağacımız aynı

Aynı kaderlerdeyiz
Aynı kederlerdeyiz
Daha bütünleşsek biz
Yeryüzünde bir deviz

GÜZEL YAVRULARIMIZ

Her renkte her güzellihteler
Sabah güneşine açan güller gibiler
Evlerimizde okullarımızda
Geleceğimizin her biri onlar

Daha dün el kadarlardı
Hem yürüdüler hem büyüdüler
Buralara kadar geldiler
Daha da gidecekler
Daha da yücecekler
Yurdumun üzerinde
Tüm o fidanlar
Yıldızlara değecekler
Yıldızlara değecekler

BÜTÜNLEŞMEK

Bazen yaşamak öyle zorlasa da bizi
Acı gibi keder gibi
Alnımızda kader gibi
Bize cefa eder gibi
Biri çıkar karşımıza
Öyle konuşuverir ki
Al ananı git der gibi
Gözünü yaşartır insanın
Acı soğan gibi
Acı biber gibi
Biraz sitem eder gibi
Aldırmayalım onlara
Amaç koyalım ortaya
Dal budak olalım aynı ağaca
Bu yurt bizim baş tacımız
Bin bir derde ilacımız
Her çözümde o tek usta
Bir tanedir bu hususta
Karşısında dağ taş erir
Gerekirse bilir de o
Bir daha Mustafa Kemal verir

DÜNYAMIZ BİR TANE

Bir ucu elimizde
Bir ucu gönlümüzde dünyanın
bırakmıyoruz
Seviyoruz yaşamayı
Soluk vermeyi
Soluk almayı
Hele dostlarımızla olmayı
Seviyoruz seviyoruz yaşamayı
Gece / gündüze doğru yol alırken
Gündüz / geceye doğru yol alırken
Tüm güzelliklerinde gözümüz kalırken
Seviyoruz dünyayı
Çiçekleri açarken
Kuşları uçarken
Her sabah pencereden
Güneş üzerimize doğarken
Seviyoruz yaşamayı bir daha
Çirkinlikleri bile güzel görürken
Yaşamak haz verirken
Kendinle barışırken
Mutluluktan uçarsın sen
Uzakların yakınların
Sana tozpembe gözüdürken

ZAMANI PARÇALAYIP YUTUYOR

Nerde kaldı dünlerim
İçinde türlü türlü
Solup giden güllerim
Gelmez gayrı hiç biri

O yaşanan zamanların
O taze ilkbaharların
Tüm renkler uçup gitmiş
Hani nerde yok onlar

Sevinçten uçarım bazen
Onları gördükçe rüyada
Kiminin adresi yok şu an
Kiminin de kendisi yok dünyada

NE OLUR

İş olsa aş olsa
Emek olsa yemek olsa
Herkesin de karnı doysa
Tüm günleri mutlu olsa ne olur

Darda kalmasa hiç kimse
Zorda kalmasa
Bir başkalarına muhtaç olmasa
Onurlarıya yaşasa herkes ne olur

Yarınından emin olsa
Çiçekleri hiç solmasa
Neşeyle geçirse insanlar şu her gününü
Ara sıra da olsa
Kıyamet mi kopar sanki
Biraz da gülse oynasa

FIRILDAK DÜNYA

Bir ah etsen bin vah gelir
Yakınlara yakın iken
Uzaklara tuhaf gelir
Kimi selam vermez iken
Kimi önünde eğilir

Nasıl dünya akıl ermez
Azı mutlu
Çoğu gülmez
Fırıldak gibidir de dünya
Döndüğünü kimse bilmez

BAKILDIĞINDA

Bir yerde ormanlar
Bir yerde bulutlar
Sevişircesine sanki bakıldığında
Oralar ile mavilerde umutlar

Oturup izlerken balkonlarından birileri
Bu görüntüleri
Uçup gidiyor kendilerine sormadan belki de
Bir yerlere gönülleri

Kimi almak istediğini alamıyor
Kimi vermek istediğini veremiyor
Bazıları da önünü bile göremiyor
Bir hengame içinde bu alemde her şey
Böyle yürüyor...

KARANLIĞIN MİMARLARI

Ey gün görmemiş kara damlar
K r pencere dört duvarlar
Ve de bunları oluşturanlar
Sizlere soracaklarım var
İnsanlara kıyanları
İnsanları soyanları
Hapise koyalım desem susarsınız belki de
Düşünceye fikirlere
Yazanlara  izenlere
Aydınlığı sezenlere
Neden oldu bunca zulüm işkence

Nesimilere Mansurlara
şeyh Bedrettinler'e Galile'lere
Nazımlar'a Namık Kemaller'e
Yazık değil mi suçsuz yere
Bir de o darağacında can verenlere

YAŞANMIŞLIK BU

Başları sonları farklı olsa da
Tüm yaşanmışlıklar benzer bir ülkü
İnişli çıkışlı bir dolu öykü
Güftesi yazılmış
Bestesi yapılmış
Ama yine de tam okunamamış
Yarıda kalmış bir dolu efsane
 söylenen türkü
Mevsimlere aylara yıllara serpilmiş sayısız anı
Birer birer herkes tadıp gitse de bunları
Yine de gönlüne göre yaşamamış hiç kimse
Şu kısa ömürde tüm zamanları

ÖRÜMCEK AĞLARI

Alabildiğine gidebilen dünya bu
Uçsuz bucaksız bir yolda her gün
Bir rüya değil ki olanlar
İçimizi acıtan bu ağrı sızı

Gündüzleri gecelere bağlayan
Hüzün dolu akşamlar
İçerisinde dolaşan o yaralar
Kan emiciler sivrisinekler
Saymakla bitmez ki hiç biri
Daha da neler neler
Uzaklarda uzakların kolları
Birbirine açık durur yolları
Örülerek gitti tüm kıtalara
Ülke ülke o örümcek ağları

Tekellerin ellerinde artık şimdi bu dünya
Nasıl engel olunur ki bu çarka
Sömürü dünyada olmuş bir marka

YAŞAMANIN GÖZLEMİ

Bu güzelim dünya
Her gün görmekte olduğumuz
Garip bir rüya
Onca bozuk uykuların ardından
Korku dolu çıkmazlarda
Adım adım gıdım gıdım
Nice acı sevinç onca yaşanan
Bazen ipe sapa gelmez her şey
Hep saçma sapan

Körün taşı kelin kafasına değer gibi
Aslında yaşamak yine de
Yine de bizleri biraz sever gibi

26.06.2011

BAKIŞLARIN RENGİ

Hem yeryüzü
Hem gökyüzü
Ve de birbirinden güzel
O içlerindeki yüzlerin yüzü

Kimileri yarım görür
Kimi de bakar örmez
Oysa yeryüzü her birimizin yüzü
Gök mavisi içimizde bir ışıık
Biraz umutlara aydınlığa doğru yöneltmişken bizi
Çıkıverir önümüze birden bire her yerde
Kör karanlığın kör gözü...

İÇİMİZDEKİ YÖNLER

Bazen az gibiyim
Bazen çok gibiyim
Bazen var gibiyim
Bazen yok gibiyim
Bazen hiç bir şeyim
Bazen her şeyim

Duygu yüklü açıklarda gemiyim
Enlemim boylamım belirsiz
Gidebildiğim yere kadar giderim
Belki de su yutar gemim
Balıklar yutar beni
Hiç kimse de bilemez
Ben de bilmem
Yarınlar içinde geleceğimi

BOŞUNA TEPİNİRSİNİZ

Zırvalayıp durmayınız hep
Boş laflara karnımız tok
Zincir dahi bağlayamaz
Özgürlüğün çemberi yok

HADDİNİ BİLMEK

Biri dağdı
Biri tepeydi
Dağda kusur aramak
Tepeye düşer miydi

Biri güldü
Diğeri dikendi
Güllere hava atmak
Dikenlere düşer miydi

Biri yüceydi
Biri cüceydi
Yüceyi küçümsemek
Cüceye düşer miydi

BİR YAŞANTININ RAPORU

Az koşturdun
Çok yoruldun
İyiliğin yadırgısı
Kötülükte önde durdun
Her yönden estin savruldun
Kasırgalaştın kudurdun
Şimdi de kendince ulema oldun
Biz de aptallaşıp inanalım mı

ORTADAKİ GÖRÜNTÜ

Kimisi yarı aç dünyada
Kimisi de fazla tok
Sadece ölüm eşit
Bir bakmışın var herkes
Bir bakmışın hepsi yok
Öbür taraf içinde
Söylenecek bir söz yok

YOL ARAMAK

Ne batıya dönelim yönümüzü

Körü körüne

Ne doğuya

Ne kuzeye

Ne güneye dönelim

Şablon aramayalım

Hep orda burda

Doğruları bularak

Kendimize dönelim

BAKIŞ

Kimi yer yakın şuracıkta
Kimi yer de çok uzak
Bu dünyada sanırsın
Özel hazırlanmış
Bir garip tuzak

Dağları taşları
Yazları kışları
İnişleri yokuşları
Bir yarış yeri herkese
Sırtlarında yük gönüllerinde yük
Yok oluyor renk renk uçan gülleri
Böyle işte bu dünyanın halleri

İŞARET

Bir çekirge sesi
Bir insan sesi
Bozkırın ortasında bir ıslık
Var olmanın daha daha ötesi

Çok uzaklardan bir türkü
Belki de yankısı o duyduğumuz
Sonra bizi uyandıran her gecede
Oradan buradan bir horoz sesi
Karanlığın bitimi o
Yaşamanın müjdecisi

ÇARESİZLİĞİN DURUŞU

Bir anda gitti zavallı
Soğuyu verdi hemence
Elleri ayakları
Kolları bacakları
Şaşkınlık içinde herkes
Dökülen gözyaşları hüzünlü yüzler

Kim bilir
O anda oradakiler
Neler düşünürler
Ne imgelerler...

O an kafasında bir dolu soru
Neden - niçin
Dün için / bugün için
Yarını yok onun
Gayrı öldüğü için

YOL DURUMLARI

Yare giden yollar varya bir anda
İnsanın ruhuna mutluluk salar
Bir de lastik gibi sünüp uzamasalar

Sefasını da görebilir insan ömrünün
Cefasını da
Yapılacak çokta şeyler yok aslında
Şansa bu yollar
Şansa bu yollar

Tam da kestiremez önünü kimse
Herkesin takıldığı yollar var
Çoğunun dümdüz gittiği
Kiminin tökezleyip düştüğü
Ne deyip ağlasak
Ne deyip gülsek

Bilmezlik mi desek bu yollara
Kader mi desek
Bilmem kendimizi nasıl eylesek

YÖNELİŞ

Sana varır yollarım
Durmadan adım adım
Nasıl girdin kalbime
İnan anlayamadım

Bir hayalsin bende sen
Hiç kendisi olmayan
Güneşimsin yine de
Her gün içime doğan

GÜZELLEŐTİRMEK

Dil dilberi güzelleőtirir
Sözcükleri dili güzelleőtirir
Umutlar birer imge
Sevgi dünyayı güzelleőtirir

Bazen dolar taşarız
Bazen boşa koşarız
Neden sorun yaşarız
Sevmek seilmek varken

GÜDÜMLENİŞ

Bir ömür tüm zamanlarda
Her uyuduğumuzda
Her uyandığımızda
Gözlerimiz açılır ya yatağımızda

Hele bir de güneş vurduysa camımıza
Düşlerimizi hatırlarız o an
Dünlerimizi hatırlarız geriye dönüp
Bir dolu hayallerimizi

Yarım kalan işlerimizi
Alacağımızı vereceğimizi
Her şeyimizi düşünürüz oracıkta
Yaşamaya dair ne varsa
Yakınlarda uzaklarda
Bir daha bir daha
Dalar gideriz anılara oralarda
Bir varmış bir yokmuş gibi
Her yaşanmışlık masallarda

GÜZEL HALKIM

Gecenin koynunda uzanıp yatma
Yeter irkil biraz
Kalk güzel halkım
Aydınlık mumunu geleceklere
Olduğun her yere yak güzel halkım
Hep ışıktan yana olsun o yönün
Her zaman ileri bak güzel halkım
“Bağımsızlık senin karakterindedir”

Sana kurban olsun
Nankörlük körlük
Al bayrak altında yaşansın hürlük
Ecdat kanlarından miras kalmıştır
Bu vatan üstünde bize özgürlük

KAYIP

Çeşme yollarında sülün gibi suya gider gelirler
Ne gelinlerdi o gelinler
Hem selvi boylular ince belliler
Sürmeli gözlüler kınalı elliler
Asırlarca gönülleri hep süslediler

Mazide kaldı şimdi çeşmeler de onlar da
Silinip gitmekte her şey sanki bir anda
Ne kayıplar veriliyor yıllarda
Akıl almaz hızla geçen zamanı
Bir sahnelik oyun gibi tamamı

YURT SEVGİSİ

Kocaman sevdam benim
Al bayrağım Türkiyem
Ölürüm senin için
Daha fazla ne diyem

Senle dolu yüreğim
Yaşadığım her anda
Her hücremde o sevgin
Gezer damarlarımda

Hem canım hem cananımsın
Gelmişim geçmişim sende
Değdirmem üstüne bir hain eli
Bin defa ölürüm de

GÖRMEZLİĞİN ARKASI

Herkesin üstünde bir el
Aydınlığa gölge eder
Gezer durur sinsi sinsi
Usları karanlıklardan geçer

Hiç kimse dönüp bakmasa
Hiç kimse yeşil ışık yakmasa
Herkes çıksa aydınlığa bir anda
Varsın hayranları kalsın
Zifiri karanlıklarda orada

BAKILDIĞINDA

Dün gibi
Bugün gibi
Uzak değil
Yakın gibi

Sanırım hep aynı günler
Her anı bir garip sahne
Bizler ile yalar gider

Ayrı ayrı sunumlarda
Kimileri acı soğan
Kimileri acı biber
İşte böyle / acımasız bu hayat
Ağzımızı yakar gider

İKİSİ DE AYNİ

Bir düş gördüm içinde karlı dağlar vardı
Bir düş gördüm içinde ilkbahar vardı
Bir düşüm gördüm uzaklarda sen vardın
Sonra hemen uyandım

Bir süre düşündüm kaldım
Geçmiş anılara daldım
O zaman büyüün yaşadıklarımızın da
Bir rüya olduğunu anladım

ÇOCUK ANNEYİ OKUMAK

Birini kucağına almış
Biri de karnında
İki çocuk
Nasıl anne olmuş bu küçük yaşta
Henüz kendisi de çocuk

Bir buruk ifade saklıydı yüzünde
Yürüyüp gidiyordu öylece
Hüzünlü bakışlarla emsallerine
Ben yandım işte böyle
Siz yanmayın dercesine

ATAMIZ TARİHTE BİR ZİRVE

O her zaman geleceği görürdü
Öyle keskindi onun gözleri
O her zaman bilinmezi biliyordu
Hep doğru çıkardı onun sözleri
Bir gün “Ya istiklal ya ölüm” dedi
Dize getirdi yurdumuza göz dikenleri
Dev gibi ordular ona vız geldi

Dev gibiydi yüreği
O dünyada bir taneydi
O bizim hem geçmişimizdi
Hem geleceğimizdi
O bizim her şeyimizdi

Kurucumuzdur kurtarıcımızdır
Al bayrağımızla birlikte o baş tacımızdır

YAŞAMAYI KAVRAMAK

Nasıl doğduğumuzu bilemiyorsak
Nasıl ölüneceğini de bilemeyiz ki
Bir gidersek bu dünyaya göz yumup
Bir daha geriye gelemeyiz ki

Onun için neşeli şen olalım
Kahkahalar savurup gülelim oynayalım
Olanca takıntılardan uzak duralım
Yaşadıkça daha çok yaşamanın o tadına varalım

Ses verelim kulak verelim
Görünmezleri görelim
Bilinmezleri bilelim
Her yere dostluk ve sevgi serpelim

Hoşluk olsun dostluk olsun
Çiçek açsın tüm çevremiz
Daha daha güzel olsun
Bu dünyada yaşamamız

ÖNÜ DE SONU DA AYNİ

Nasıl bir yaşama anlamıyorum
Hangi tarafa adım atarsan at
Altı da berbat / bu dünyanın
Üstü de berbat
Ne doğduğundan memnun herkes
Ne yaşadığından
Ne öleceğinden

Dört duvar arasından kalmışçasına
Yaşamaya geldik buraya güya
Zorluklar içinde yaşıyor herkes
Sırtını dönmüşçesine bizlere dünya